

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet ville helst, at det var helt unødvendigt med den slags love, for det giver selvfølgelig en masse bureaukrati. Men når man nu skal have dem og vi nu har besluttet i EF-sammenhæng, at vi skal have dem, så er det såmænd slet ikke så tosset, det, der ligger her.

Der er en del spørgsmål, vi vil stille i udvalget, men jeg vil love ministeren her fra denne talerstol, at vi vil arbejde positivt for det. Jeg mener ikke, det er tidspunktet at gå ind i detaljer, så derfor er det partiets indstilling.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal meddele, at Centrum-Demokraterne kan medvirke til en positiv udvalgsbehandling, og vi stemmer for lovforslagene.

Lone Dybkjær (RV):

For at blive ved en tradition fra forleden dag skal jeg tilslutte mig Centrum-Demokraternes holdning.

Lysholm Christensen (KRF):

Også fra Kristeligt Folkepartis side skal jeg give min principielle tilslutning til denne modernisering af lovgivningen.

Vi finder, det er helt naturligt, at man indfører den nye regel om brugspligt, som er skitseret i lovforslag nr. L 83, altså at registreringen kan slettes efter 5 år, hvis man ikke i en sammenhængende periode har gjort brug af varemærket. Det må være en naturlig ting at få med, når nu man skal modernisere her.

Jeg vil også godt sige bare nogle få ord om tilslutningen til de internationale varemærkesystemer. Med den stigende internationalisering er det naturligt, at vi knytter an til udlandet, og det såkaldte Madridarrangement kan jo være en oplagt mulighed for at få denne internationale kontakt på plads.

Vi medvirker positivt til en hurtig udvalgsbehandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak for de positive bemærkninger. Der var et par spørgsmål, som jeg naturligvis vil stille mig til rådighed for bliver besvaret i udvalget.

Jeg skal dog lige til hr. Tommy Dinesen nævne, at denne lovgivning faktisk – så vidt jeg kan se – er en stor fordel for de små virksomheder,

idet det ikke er et spørgsmål, om man skal registrere ved en international institution – hvor den end kommer til at ligge – men tværtimod at man kan registrere i Patentdirektoratet for samtlige landes vedkommende. Det er ubetinget en fordel for en dansk virksomhed, at vi igennem det danske Patentdirektorat kan registrere internationalt, så man netop ikke skal indregistrere i alle disse lande på forskellige sprog; det klares igennem den danske ordning. Derfor skulle det også være en fordel for os.

Jeg er klar over, at der kommer en del spørgsmål i udvalget, som vi naturligvis vil prøve at besvare på bedste vis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Fondsbørs. (Insiderhandel).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Nyrup Rasmussen (S):**

Det foreliggende lovforslag har i virkeligheden en dobbelt baggrund. Den første er, at Socialdemokraterne og sideløbende hermed også SF – jeg tror endda, SF var først – fremsatte beslutningsforslag allerede for et års tid siden, og da kom den udmærkede konklusion på initiativet, at ministeren foreslog nedsat et ekspertudvalg, som nu har arbejdet fornuftigt og naturligvis yderst ekspertisemæssigt med spørgsmålet.

[Nyrup Rasmussen]

Den anden baggrund for det foreliggende lovforslag er et EF-direktiv om samordning af regelsæt og bestemmelser om insiderhandel. Jeg er glad for, at vi i dag ikke har til debat, om der finder insiderhandel sted. Det tror jeg alle erkender, og der foreligger efterhånden også ganske megen dokumentation derfor; det skal jeg ikke gå så meget ind i.

Lovforslaget er for en stor del et forslag, som indeholder ganske mange af de initiativer, som ekspertudvalget er inde på. Der er megen teknik heri, og det vil vi naturligvis gå ind i i udvalgsarbejdet.

Men der er også andet end teknik, og lige præcis på spørgsmålet, om vi er kommet hele vejen rundt i vores afdækning af insiderproblemerne, vil jeg gerne koncentrere mine bemærkninger om især fire væsentlige områder.

Det ene er, at jeg synes, det er en mangel ved lovforslaget, at man mangler bestemmelser vedrørende handel med egne aktier.

Det andet er, at jeg synes, man mangler præcise krav om de såkaldte vandtætte skodder, eller som det hedder i fagsproget »Chinese walls«.

Det tredje felt er, at vi mangler erstatningsregelsæt for de aktionærer, der bliver snydt eller lider tab som følge af insiderhandel.

Endelig synes jeg for det fjerde, at vi mangler konkrete forslag til, hvordan vi rent faktisk sikrer, at loven overholdes.

Jeg skal gøre to andre bemærkninger specielt om handel med egne aktier. Vi har bidt meget mærke i, at man i London eksempelvis har fastlagt, at alle handler med egne aktier skal indberettes, og jeg synes også, man har noteret, at den sag i Tyskland principielt slet ikke er lovlig; man synes simpelt hen, det er upassende efter tysk skik.

I princippet er det heller ikke heldigt med systematisk handel med egne aktier, og derfor må vi nok, hvis vi skal begrænse insiderhandel og lukke for den mulighed, stille stærke krav om registrering og øvre grænser for omfanget af handel med egne aktier. Jeg skal ikke her gå i detaljer, men bare sige, at jeg tror, at regelsættet om forebyggelse af insiderhandel i den udstrækning må omfatte alle koncerner og koncernlignende konstruktioner, også pengeinstitutter, og vi må nok overveje indførelsen af en pligt til at anmelde beholdninger af egne aktier og ændringer heri inden for en meget lav pro-

centgrænse, eksempelvis 1-2 pct., til Finanstilsynet.

Jeg skal også sige for god ordens skyld, at der vil være behov for at bestemme i aktieselskabsloven, at nøglepersoner i egen virksomhed – jeg ved, at man er opmærksom derpå – direktionsmedlemmer, bestyrelsesmedlemmer og andre, også navneoteres, når det gælder handel med egne aktier.

Så er der hele feltet om vandtætte skodder i de virksomheder, der har en afdeling, der handler med aktier, mellem denne afdeling og den øvrige aktivitet. Det gælder ikke mindst i pengeinstitutterne, hvor vi må have klare og præcise regelsæt ind – også i pengeinstitutternes egen interesse. Resultatet vil ellers være bestandige debatter om beskyldninger, om der nu foreligger intern insiderhandel eller ekstern, eller der ikke gør det, og også vanskeligheder, tror jeg, med at gøre sig gældende internationalt.

Det tredje, jeg skal nævne, er erstatningsspørgsmålet, som jeg gerne så ministerens kommentarer til. Er det ikke rimeligt, at vi her får skabt et regelsæt, der gør, at også småaktionærer kan handle med rimelig tryghed på Fondsbørsen i lys af de nye regler?

Endelig synes jeg, vi mangler en sag, der hedder: Hvordan sikrer vi, at loven også overholdes for de handler, der finder sted som anonyme handler? Hvis et vekselererselskab handler for tredjemand, kender vi jo den såkaldte nominordning, hvor vi ikke ved, hvem det rent faktisk er, der handler. Her tror jeg vi har brug for en fuldstændig identifikation af den egentlige handel, som rettelig bør orienteres til Finanstilsynet.

Jeg ved, at ministeren er nødt til at overholde visse stramme tidsfrister i forhold til EF-direktivet, og at det selvsagt er baggrund for lovforslagets fremsættelse; det har vi fuld forståelse for. Vi må nu afvente børsudvalgets tilbagemelding, og når vi har den, håber jeg, at vi bl.a. om de fire spørgsmål, jeg nævnte, kan få fyldt spekteret rundt, så vi har gjort et stort fremskridt for at få begrænset insiderhandel, så langt det nu er menneskeligt muligt.

Med disse betragtninger ser jeg frem til et godt og et konstruktivt udvalgsarbejde.

Flemming Hansen (KF):

Begrebet insiderhandel har optaget Folketingets partier ganske meget i de senere år, lige-

[Flemming Hansen]

som insiderhandel har været udsat for jævnligt tilbagevendende omtale i alle dele af pressen herhjemme.

Konsekvenserne har været to beslutningsforslag, B 54 og B 47, fremsat af henholdsvis Socialdemokratiet og SF, som vi har haft til behandling her i Folketingssalen i sidste samling, og hvor jeg på Det Konservative Folkepartis vegne gav udtryk for, at vi var positivt indstillet over for at finde løsninger, som kunne forhindre insiderhandelen så meget, som det overhovedet er muligt.

Ministerens forslag, som vi her behandler, tilsigter på alle områder at forhindre insiderhandel og endvidere at gøre det mere strafbart, hvis det finder sted, hvilket jeg naturligvis er enig i, ligesom jeg synes, at det er ganske væsentligt i disse EF-tider, at papirer, der er optaget til notering på børserne inden for EF og i de nordiske lande, er omhandlet af disse regler.

Jeg tror også, at lovforslaget vil kunne begrænse insiderhandelen; alene det, at vi her i Folketinget og pressen fokuserer på begrebet, vil være medvirkende til, at insiderhandel minimeres, selv om jeg ikke er så naiv, at jeg tror, det fuldstændig kan afskaffes, desværre.

Det er dog væsentligt at slå fast, at nye tekniske løsninger – vi har under beslutningsforslagene talt om Stock Ward-systemet, om flere medarbejdere i Finanstilsynet, alt sammen er med til at løse disse problemer.

Jeg er også optaget af det, hr. Nyrup Rasmussen talte om; han havde flere punkter. Specielt vil jeg gerne omtale forholdet med skodder inden for pengeinstitutter, som dels handler med egne aktier, dels køber til diverse pensionsordninger. Her er jeg optaget af, at vi sikrer, at disse skodder er fuldstændig vandtætte, og det må jo også i allerhøjeste grad være i pengeinstitutternes interesse, at de ikke til ulidelighed skal have disse beskyldninger hængende over hovedet for at foretage sig ting, som ikke er reelle. Det tror jeg naturligvis ikke de gør.

Vi støtter lovforslaget, og vi er indstillet på at få et – som sædvanlig, må jeg sige – seriøst arbejde i Erhvervsudvalget om lovforslaget og alle de spørgsmål, det vil afstedkomme. Vi er også indstillet på at afvente den egentlige betænkning, som børsudvalget har lovet at komme med, når engang det får snøvlet sig færdig.

Jeg synes imidlertid, det er rigtigt, at industriministeren har fremsat lovforslaget nu, så-

dan at vi kan få god tid til at gøre lovforslaget færdig i denne samling, og jeg beundrer ministeren lidt for, at hun ikke bare lader sig drive rundt i manegen af et udvalg, som ikke kan få gjort sig færdig. Det siger jeg tak for.

Pia Larsen (V):

Formålet med dette lovforslag er dels at gennemføre et EF-direktiv, dels at forbedre myndighedernes muligheder for at efterforske sager, hvor der foreligger mistanke om insiderhandel.

I Venstre er vi helt på det rene med, at det er meget skrappe krav, vi her agter at indføre. I mange tilfælde vil det komme til at besværliggøre virksomhedernes formelle og uformelle rutiner. Det vil således fremover være forbudt at videregive intern viden, uanset om der ligger nogen insiderhandelbagtanke bag eller ej. Egentlig vil det vel for fremtiden også være forbudt at tale med sin ægtefælle om, hvad der sker på ens arbejde – en kedelig tanke.

Ikke desto mindre støtter Venstre forslaget, fordi det er åbenbart, at der er behov for en opstramning af reglerne på dette område.

Jeg vil dog gerne understrege, at det for Venstre er meget vigtigt, at Værdipapircentralens regler om tavshedspligt fortsat respekteres, samt at omfanget af elektronisk opbyggede registre begrænses mest muligt, dog uden at forringe mulighederne for efterforskning i tilfælde, hvor der foreligger mistanke om insiderhandel.

Jeg skal hermed på Venstres vegne give tilsgagn om et positivt, men kritisk udvalgsarbejde.

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo en lidt ejendommelig forhistorie, dette lovforslag har. Først er det blevet synligt, at der skal gøres noget, og så er først SF og siden Socialdemokratiet kommet med forslag til, hvad der skal ske.

Ministeren reagerer så ved at foreslå et udvalg nedsat. O.k., det får hun så, men nogle få uger før vi forventer, at udvalget skal barsle, kommer der lige pludselig et lovforslag. Det er meget svært at se hensigten hermed, medmindre de rygter, der siger, at ministeren er i mindretal i sit eget udvalg, er sande.

Men jeg vil i hvert fald straks sige, at efter vores opfattelse skal dette lovforslag blive liggende i Erhvervsudvalget, indtil vi har set børsud-

[Rahbæk Møller]

valgets betænkning, så det kan præge udvalgsarbejdet. Jeg vil i øvrigt gerne spørge ministeren, hvornår det kan ske. Der er mange af os, der efterhånden har hørt rygter om, hvad der ligger i denne betænkning, men det er utilfredsstillende, at vi skal arbejde på baggrund af noget, der ikke er åbent kendt for alle.

Om selve forslaget skal jeg i øvrigt sige, at det naturligvis rummer klare fremskridt. Der er en styrkelse af Finanstilsynets muligheder, og der er strengere strafbestemmelser osv.

Men der er altså også en række mangler. Jeg skal ikke remse dem alle sammen op, men blot nævne nogle få: Vi mangler klare regler for indsigt i selskabernes egne aktier, og vi mangler klare regler om nøglepersoners besiddelse af aktieposter. Der står noget i lovforslaget om, at selskaberne skal have interne regler. Det synes vi ikke er stærkt nok.

Sammenfattende vil jeg sige, at vi er positive over for det, der står i lovforslaget, men vi mener ikke, det er tilstrækkeligt. Derfor vil vi gå ind for et grundigt udvalgsarbejde, og vi vil under alle omstændigheder have den kommende betænkning inddraget i dette udvalgsarbejde.

Annette Just (FP):

Nu, hvor vi står over for dette lovforslag om insiderhandel, må jeg jo prøve at spørge: Jamen har vi kigget os omkring? Hvordan fungerer det, når man har så skrappe regler som det, der faktisk er foreslået her? Det har man i USA, har jeg ladet mig fortælle; dér bliver der rejst en masse sager, hvor man regner med, at der har været brugt insiderhandel, insiderviden, for at kunne handle. Og hvad sker der så? Så har man retssager kørende i årevis; ja, de kan snildt løbe over en 10-årig periode. Er det det, vi ønsker for at få et frit erhvervsliv?

Et andet sted, hvor man har, om jeg så må sige, fri handel på børsen, hvad enten man har nogen viden eller ikke, er Hong Kong: Ja, dér fungerer det faktisk meget godt. Dér får man lov til at bruge den viden, man kan skaffe sig, og det er jo i virkeligheden det, vi burde have stående i dette lovforslag, i stedet for at lave det så utrolig restriktivt.

I Danmark har vi nogle børsetiske regler, og de fungerer efter hensigten. Ingen tvivl om, at det hænder, at de også bliver overtrådt, og så får de pågældende en ordentlig røffel derefter. Men at lave det så strengt, som vi med dette lov-

forslag vil gøre, det mener Fremskridtspartiet er at gå fuldstændig over grænsen for almindelig fri handel på børserne.

Lige så tåbeligt mener vi det er at tale om, at man skal kunne sætte vandtætte skodder ned i bankafdelingerne mellem det, der er den reelle bankafdeling, og det, der er børsafdelingen. Det er totalt umuligt at forlange, at nogle mennesker ikke må tale sammen i frokostpausen. Det er da også umuligt bagefter at bevise, at de ikke har talt om et eller andet emne under frokostpausen.

Derfor mener Fremskridtspartiet, at vi i stedet for burde have fri handel også på børsen. Det burde være enhver borgerlig regerings primære mål. Men som det også er sagt af andre ordførere i denne sag, er det jo i virkeligheden et sammenkog af et EF-direktiv og nogle skrappe danske krav, man nu ønsker at stille sammen.

Vi vil i udvalgsarbejdet arbejde positivt på, at disse to ting bliver skilt fra hinanden igen, således at vi kan nøjes med de fælles EF-regler med henblik på et fornuftigt og godt samarbejde for dansk industri, men fjerne de ekstra skrappe danske krav.

Til sidst et spørgsmål til ministeren. Jeg har forstået, at det børsudvalg, der blev nedsat, skulle have været færdig med sit arbejde, og derfor vil jeg spørge: Er det ikke korrekt, at det skulle have været færdig med sit arbejde på nuværende tidspunkt, og hvornår har det så lovet at komme med det?

Sonja Albrink (CD):

Problemerne omkring insiderhandel er noget, vi har drøftet tidligere her i Folketinget. Det lovforslag, som vi har til drøftelse i dag, har først og fremmest det formål at gennemføre et rådsdirektiv af 13. november 1989 om samordning af retsfor skrifterne vedrørende insiderhandelen. Det er det, vi også kalder insiderdirektivet.

Formålet med direktivet er at harmonisere fællesreglerne, således at det forhindres, at intern viden udnyttes i forbindelse med værdipapirtransaktioner. Direktivet skal endvidere smidiggøre indførelsen af det indre marked for værdipapirer samt bekæmpe insiderhandelen mere effektivt.

Begreber som intern viden og ikkeoffentliggjort viden er noget, som vi mener vi må have

[Sonja Albrink]

uddybet i forbindelse med udvalgsarbejdet. Også »Chinese walls« er noget, vi mener vi nærmere må belyse i forbindelse med udvalgsarbejdet. Det er af stor betydning, at disse skodder er vandtætte. Også retssikkerheden er af stor betydning.

Centrum-Demokraterne havde gerne set, at børsudvalget havde afgivet sin betænkning, før dette lovforslag blev fremsat, men nu har vi lovforslaget, og det er vi også meget tilfredse med. Ministerens forslag har et godt sigte, og jeg skal tilsige en positiv udvalgsbehandling. Vi håber, at vi kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstår, at det er EF-direktivet og måske ønsket om at få lovforslaget igennem her i foråret, der gør, at industriministeren fremsætter lovforslaget, før børsudvalget er færdigt med sit arbejde, og hvis der kan ske en eller anden form for parallelbehandling mellem børsudvalget og folketingsarbejdet, så kan det vel også accepteres.

Men ellers vil jeg godt i tilknytning til hr. Flemming Hansens bemærkninger sige, at det, hr. Flemming Hansen kom med om børsudvalget og snøvleriet – tror jeg hr. Flemming Hansen sagde – det synes jeg simpelt hen var utilbørligt. Jeg mener, at vi stort set, når vi nedsætter nogle udvalg i de forskellige ministerier, hvor vi trækker på folk udéfra, meget ofte pålægger dem nogle ekstra opgaver, selv om de har en egeninteresse i at være med i det pågældende udvalgsarbejde. Derfor synes jeg også, vi er nødt til at tage hensyn til de tidsmæssige problemer, der kan opstå for sådanne udvalg.

I øvrigt vil jeg sige, at man jo næsten altid kan få udvalgsarbejdet færdigt på det tidspunkt, man har lyst til, hvis man sætter tilstrækkelig meget sekretærbistand ind på det. Derfor kan der formentlig også være noget at sige om den sag.

Men jeg synes principielt, at når man nedsætter nogle udvalg, så skal udvalgene have lov til at blive færdige med deres arbejde; man må give dem nogle tidsrammer, og så må de selvfølgelig gå ind på, om de kan acceptere dem eller ej. Ellers bliver det helt frustrerende for folk at deltage i ministerielt arbejde under en eller anden form, og så mener jeg, det bør undgås.

Derfor mener jeg, at det sådan set er industriministeren, der har et problem, hvis der nedsættes et børsudvalg, som ikke er blevet færdigt, eller som ikke har fået en tidsmæssig begrænsning, som de havde at rette sig efter, og også måske den fornødne hjælp. Jeg kender ikke til den konkrete sag, men jeg er bare imod, at vi her laver det på den facon, som industriministeren foreslår.

Når det er sagt, så siger vi: O.k., hvis vi skal igennem med det nu, så er vi naturligvis også villige til at arbejde med det.

Så vil jeg i øvrigt gerne henvise til hr. Nyrup Rasmussens indlæg, hvor jeg synes, hr. Nyrup Rasmussen rejser en række problemer, som også jeg håber at vi kan få taget op og få drøftet i forbindelse med det udvalgsarbejde, der nu skal pågå, og hvor vi jo formentlig så også kan få de fornødne kommentarer fra børsudvalget. I lyset af de bemærkninger plus industriministerens forslag vil vi selvfølgelig arbejde konstruktivt med sagen i udvalget med henblik på at opnå det bedst mulige resultat.

Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at vi formentlig ikke kan begrænse insiderhandelen, men vi kan i hvert fald gøre, hvad vi kan, og så prøve på at komme så langt som overhovedet muligt. Om det skal ske ved præciseringer i lovforslaget eller på anden vis, skal jeg ikke tage endelig stilling til her. Men i lyset af de debatter, vi i øvrigt har om lovforslag, må jeg sige, at jeg i hvert fald for mit eget vedkommende har konstateret, at senere hen er det nok ikke helt ligegyldigt, om noget er kommet med i lovforslaget eller ej, for det får en stærkere argumentationskraft, hvis der er sket en præcisering i selve lovforslaget og ikke kun i bemærkningerne.

Igen vil jeg sige, at jeg regner med, at vi kan nå frem til bred enighed om dette lovforslag, hvad jeg da synes absolut ville være det stærkeste udspil over for erhvervslivet og også det stærkeste for at markere, at insiderhandelen på den måde, som den foregår i en lang række sammenhænge, faktisk er noget, vi mener er umoralsk.

Lysholm Christensen (KRF):

Så er vi i gang med næste kapitel i sagen om insiderhandel. Det er jo et stort spørgsmål, om man nogen sinde får skrevet det sidste kapitel, for der er nogle indbyggede vanskeligheder i

[Lysholm Christensen]

sagen. Det kan ikke lade sig gøre at forbyde folk at tale sammen, men det er ikke nogen underkendelse af problemet, når jeg siger dette. Det skal selvfølgelig løses.

Industriministeren skal derfor ikke have utak for et initiativ til løsning af problemet med dette lovforslag. Det er et problem, som det er nævnt tidligere, som man erkender findes; der finder insiderhandel sted. Ministeren er måske lidt tidligt ude i forhold til det nedsatte børsudvalg, som arbejder med sagen, men forslag herfra kan da selvfølgelig nyttiggøres senere, så vi håber, at det arbejde snart bliver afsluttet.

Der er også en tidsgrænse for implementering af det såkaldte insiderdirektiv. Det er nyttigt, at vi så er kommet i gang med arbejdet, så vi kan overholde den tidsfrist, der ligger dér. Det er meget vigtigt for os at få forbedret tilliden til det danske børsmarked, så Kristeligt Folkeparti har ingen problemer med at medvirke positivt til en stramning på området, og det gælder både stramninger omkring forbud mod videregivelse af intern viden m.v., men også en forhøjelse af straffen ved overtrædelse.

Vi har dog også et ønske om at se lidt nærmere på de punkter, som Socialdemokratiet har fremført som mangler ved forslaget. Om det er noget, vi skal have med, kan jeg ikke afgøre nu, men vi vil godt se lidt nærmere på det, for at få det strikket helt rigtigt sammen. Er der forhold, som bør medtages fra børsudvalgets resultat, som kommer senere, må vi også anstændigvis se på det.

Men foreløbig kan jeg tilsige Kristeligt Folkepartis positive medvirken til udvalgsarbejdet.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Ordførerne har ret i, at det er en lidt speciel måde, det er foregået på. Det er rigtigt, at vi sidste år havde nogle beslutningsforslag, hvor jeg som minister også bandt mig til at fremsætte et lovforslag, som i øvrigt var under planlægning i forbindelse med implementeringen af EF-direktivet vedrørende insiderhandel. Samtidig var vi enige om, at vi ud over implementeringen af direktivet skulle have et udvalg til at kigge på eventuelle andre spørgsmål, heriblandt en del af de spørgsmål, som hr. Nyrup Rasmussen rejste i sit indlæg. Nu ligger det således, at udvalget fik en helt klar frist til at være færdig, i første omgang den 15. november 1990, og siden hen,

da de ikke var færdige og valget blev udskrevet, gav jeg udvalget en helt klar frist, der blev den 12. december 1990. Den 12. december lå der stadig væk ikke nogen udvalgsrapport på mit bord, da jeg kom tilbage efter valget. Derefter fik udvalget besked på, at der nu ville blive fremsat et lovforslag, og at vi ikke ville – netop for ikke at skulle have et problem med også fremtidige udvalg – sidde det overhørig, men af hensyn til fristerne i Folketinget fremsatte vi et lovforslag med den bemærkning, at børsudvalgets betænkning så kunne indgå i behandlingen af dette lovforslag, når det kom i folketingsudvalget. Det betyder, at en lang række af de spørgsmål, der er rejst i dag, helt givet vil blive taget op af børsudvalget og vil blive behandlet dér. Der er nogle af dem, som måske skal implementeres, og der er andre, hvor jeg måske er mere i tvivl, så det skal jeg ikke gå detaljeret ind på her, men naturligvis tilsige, at så snart vi får betænkningen, vil den tilgå udvalget, så det kan indgå i arbejdet.

Så det er korrekt, at det er en lidt mærkelig fremgangsmåde at fremsætte et lovforslag vel vidende, at man selv bliver nødt til at fremsætte ændringsforslag til det siden hen, men jeg følte, dette var acceptabelt, også for at overholde den beslutning, der blev vedtaget i Folketinget sidste år om, at dette problem skulle løses inden udgangen af indeværende folketingsår. Derfor ligger vi med disse frister, og derfor føler jeg ikke, at jeg har fremsat noget uden i forvejen at have advaret udvalget klart om, at det var disse frister, man arbejdede under, og at det var disse ting, der skulle til debat.

Jeg er også enig med fru Lone Dybkjær i, at det er meget ønskeligt, om vi kunne finde en bred enighed om den endelige udformning. Jeg er sikker på, at det er et af de lovforslag, der vil kræve en lang udvalgsbehandling, og jeg håber, vi kan samarbejde sagligt og godt, således at vi kan få en lov, som forhåbentlig de fleste partier står bag.

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg takker for ministerens bemærkninger og havde sådan set kun lige et lille opklarende spørgsmål. Jeg har forstået det sådan, at ministerens lovforslag er sendt til høring i børsudvalget, og jeg ville være glad for lige at få det bekræftet, således at vi også i udvalgsarbejdet får børsudvalgets konkrete kommentarer og

[Nyrup Rasmussen]

eventuelle forslag til det lovforslag, vi nu har taget fat på.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan bekræfte, at det samtidig med fremsættelsen er sendt til høring i såvel børsudvalget som de instanser, der i øvrigt plejer at have disse lovforslag til høring, og at bemærkningerne naturligvis tilgår udvalget.

Det er også lidt omvendt af, hvad det plejer at være i det ministerium, jeg administrerer, idet vi normalt tilstræber, at høringsproceduren er overstået inden fremsættelsen af lovforslaget; alt er lidt usædvanligt, men jeg håber, at vi kan nå frem til en vedtagelse inden sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Lovforslagets fremsættelse sker som bekendt med baggrund i vedtagelsen i EF af det såkaldte kontroldirektiv, der pålægger medlemmerne at gennemføre visse klageforanstaltninger vedrørende offentlige udbud og indkøb. Det er således for at sikre de direktiver, der er eller er

ved at blive gennemført, for at sikre fri konkurrence og hindre diskrimination mellem virksomheder fra forskellige EF-lande i forbindelse med offentlige indkøb og udbud. Klageinstansen skal derfor også kunne virke hurtigt, når der indgives klager. Det er på den baggrund positivt, at klageinstansen har status som et administrativt organ, fordi der herved bliver mulighed for at sikre en hurtig og effektiv behandling af klagerne.

Det må som beskrevet i forslaget være domstolene, der skal tage sig af krav om en eventuel erstatning, og dette kan ikke behandles af Nævnet, ligesom Nævnets afgørelser ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, men skal indbringes for domstolene senest 8 uger efter en afgørelse. Disse punkter følger nøje forskrifterne for direktivet og er en fornuftig måde at udmønte det på.

Vedrørende § 3, stk. 2, der omhandler vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, skal jeg henlede ministerens opmærksomhed på, at det har været kutyme, at de pågældende love først skal vedtages, før de indflettes i anden lovgivning. Jeg skal derfor afvise, at disse områder tages med i loven.

Ud over de fastlagte procedurer i direktivet for medlemsstaterne åbnes der mulighed for udfyldning af rammerne, så der bliver lavet en lov, som er til at administrere efter. Forslaget rejser dog en del spørgsmål, som jeg ønsker viderebehandlet i udvalget. Her tænker jeg bl.a. på spørgsmålet omkring gebyrer, om der i det hele taget skal være gebyrer, og udpegningen af Nævnet, hvor forslaget bygger på, at det er ministeren alene, der udpeger.

I disse sager er det vigtigt at få en afgrænsning af, på hvilken måde det foregår, om der skal være en fordelingsnøgle eller en anden måde, det skal gøres på. Hvem må være klageberettiget? Her mener jeg ikke, at forslagens indhold er fyldestgørende nok. Der mangler også en nærmere afklaring af, hvilke regler Nævnet skal arbejde under. Ligeledes er det heller ikke fyldestgørende nok, hvem der må rejse klager. Jeg skal i den forbindelse henlede ministerens opmærksomhed på, at man generelt kan se bort fra tilbud, hvis udbyder ikke overholder hjemlandets lovgivning, f.eks. vedrørende miljø eller arbejdsmiljø eller lovbestemt mindsteløn, som det er foreskrevet i art. 22 a og i ILO 94. Der rejser sig, således som beskrevet, en masse